USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci rozhodl samosoudcem JUDr. Vítem Jaškem ve věci

navrhovatele **MUDr. Vít M.,** nar. xxx
trvale bytem xxx
zastoupen advokátem Mgr. Davidem Záhumenským
sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Černá Pole, 602 00 Brno

za účasti

Česká lékařská komora, IČO 439 65 024
sídlem Lužická 419/14, Povel, 779 00 Olomouc
zastoupené advokátem JUDr. Janem Machem
sídlem Vodičkova 709/33, Nové Město, 110 00 Praha 1

o ustanovení hmotněprávního opatrovníka právnické osobě dle ustanovení § 486 občanského zákoníku

takto:

I. **Zamítá se** návrh, aby byl navrhovatel MUDr. Vít M., nar. xxx, bytem xxx ustanoven opatrovníkem České lékařská komory, IČO 439 65 024, sídlem Lužická 419/14, Povel, 779 00 Olomouc.

II. Navrhovatel **je povinen** zaplatit na náhradě nákladů účastníka částku 17.587,50 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se žalobním návrhem doručeným Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, dne 15.6.2021 domáhal určení (hmotněprávního) opatrovníka České lékařská komory, IČO 439 65 024, sídlem Lužická 419/14, Povel, 779 00 Olomouc (dále také jen „ČLK"), a to postupem dle ustanovení § 165 odst. 1 ve spojení s § 486 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále také jen „občanský zákoník"). Navrhovatel svůj žalobní návrh odůvodnil tím, že navrhovatel je členem účastníka, poněvadž členství v profesní komoře je pro něj povinné. Podle zákona č. 220/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů je představenstvo ČLK řídícím a výkonným orgánem komory a toto volí a odvolává sjezd delegátů. Zástupce na sjezd delegátů volí okresní shromáždění, které je usnášeníschopné, je –li přítomna nadpoloviční většina členů okresního sdružení, k platnosti usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných; obdobné pravidlo je v jednacím řádu ČLK. Pravidla týkající se usnášeníschopnosti obsažená v zákoně je třeba dodržet, nikoli vymýšlet a aplikovat modifikovaná pravidla, jak se stalo ve volebním řádu, který pro usnášeníschopnost nadpoloviční většinu všech členů okresního sdružení nepožaduje; uvedené je tak v rozporu se zákonem, což přiznalo i vedení ČLK v souvislosti se snahou o novelu zákona o ČLK. Na okresním shromáždění ČLK v Ostravě dne 18.2.2020 bylo přítomno 61 členů z celkového počtu 2144 členů, přesto se na tomto shromáždění volili a zvolili delegáti sjezdu ČLK. Tato volba byla neplatná, tato neplatnost se týká také okresních shromáždění v dalších okresech. Orgány ČLK volené sjezdem delegátů jsou jmenovány nezákonně, a proto je třeba tuto situaci vyřešit, než dojde k platné volbě.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohumila Bartlová.

Podáním ze dne 22.6.2021 pak navrhovatel návrh doplnil tak, že navrhoval, aby opatrovníkem ČLK byl ustanoven navrhovatel.

2. ČLK se k návrhu na ustanovení opatrovníka vyjádřila tak, že tento není důvodný a navrhovala jeho zamítnutí s odůvodněním, že na straně navrhovatele je nedostatek aktivní věcné legitimace, neboť navrhovatel není způsobem volby do orgánu ČLK nijak dotčen. Je pravdou, že zákon č. 220/1991 Sb. stanovuje pravidla usnášeníschopnosti okresních shromáždění, avšak volby se neřídí jednacím řádem, volby nejsou usnesením, ale jedná se o samostatný akt, který se řídí volebním řádem ČLK, zákon bližší podmínky pro platnost voleb nestanoví. Způsob voleb na okresních shromážděních je odlišný od způsobu přijímání usnesení. Volba jednotlivých funkcionářů neprobíhá formou usnesení. O způsobu volby zákon nijak nepojednává a ponechává jej zcela na samosprávné stavovské organizaci a jejím nejvyšším orgánu sjezdu delegátů. Dle volebního řadu ČLK pro platnost voleb delegátů sjezdu postačí nadpoloviční většina členů přítomných na příslušném okresním shromáždění, na kterém se volby konají, nikoli většina všech členů okresního sdružení, což by bylo v praxi nereálné a vedlo by to k paralyzování ČLK a nutnosti jejího řízení trvale opatrovníkem. Z hlediska teleologického výkladu právních předpisů podle jejich smyslu a účelu jistě není smyslem ustanovení o volbách do orgánů ČLK paralyzovat činnost této komory. Otázkou, v jakých případech může být žaloba člena ČLK proti komoře důvodná, se v judikatuře opakovaně vyjadřoval Nejvyšší správní soud. Návrh v této věci, ač tak není formulován, je ve skutečnosti opřen o skutečnost, že navrhovatel je členem ČLK a z toho titulu se domáhá zásahu soudu a jde tedy svým obsahem o žalobu na ochranu před nezákonným zásahem ČLK do práv navrhovatele, přičemž v tomto případě musí být splněno šest podmínek citovaných v rozhodnutí NSS ČR ze dne 14.12.2011, č.j. 6 Aps 2/2011 – 197, které však v tomto případě naplněny nejsou. Navrhovatel nebyl zkrácen na svých právech.

3. Soud učinil ve věci následující **skutková zjištění** :

- ze stanoviska, že ČLK dne 11.11.2007 vyhotovila stanovisko k návrhu novely zákona č. 220/1991 Sb., dle kterého návrh novely stanoví jako podmínku platnosti voleb, aby volební účast všech členů komory byla nadpoloviční, přičemž je jisté, že v naprosté většině okresů budou volby neplatné a orgány komory budou paralyzovány, když k účasti na shromáždění nelze žádného člena nutit.

- ze zápisu z členské schůze a výsledků voleb, že dne 18.2.2020 se konala výroční členská schůze Okresního sdružení ČLK v Ostravě. Přítomných bylo 61 členů z celkového počtu 2144 členů. Na schůzi proběhla volba pracovního předsednictva, jednotlivých komisí, předsedy OS-ČLK, dále proběhla volba členů představenstva, revizní komise, čestné rady a delegátů sjezdu ČLK.

- z dopisu představenstvu, že navrhovatel dopisem ze dne 1.6.2021 adresovaným ČLK upozorňoval na porušování zákona č. 220/1991 Sb. ohledně voleb a hlasování, kdy většina okresních shromáždění sice formálně zasedá, avšak nejsou reálně usnášeníschopná.

- potvrzení, že ČLK vystavila navrhovateli dne 4.7.2019 potvrzení o členství v ČLK od 5.2.1992.

- z návrhu programu sjezdu, že na den 19.6.2021 od 10.30 hodin byl plánován XXXV. sjezd ČLK, na kterém měli být zvolení prezident ČLK, představenstvo ČLK.

- ze zápisu, že dne 19.6.2021 se konal v Praze XXXV. sjezd delegátů ČLK, na kterém byl ve třetím kole 176 hlasy zvolen prezidentem ČLK MUDr. Milan K.

- ze zprávy o výsledku voleb, že ve dnech 21. – 22.11.2015 se konal v Brně XXIX. sjezd delegátů ČLK, na kterém byl v prvním kole 265 hlasy zvolen prezidentem ČLK MUDr. Milan K.

- z prezenčních listin a zápisů z okresních shromáždění konaných v letech 2014 – 2015, že v uvedených letech se okresních shromáždění ČLK v žádném okrese nezúčastnila nadpoloviční většina lékařů daného sdružení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohumila Bartlová.

- z dalších provedených důkazů soud neučinil žádná skutková zjištění. Současně soud zamítl důkazní návrh výslechem navrhovatele jako nadbytečný s ohledem na právní posouzení níže.

4. Ze shora uvedených skutkových zjištění učinil soud následující **závěr o skutkovém stavu :**

5. ČLK dne 11.11.2007 vyhotovila stanovisko k návrhu novely zákona č. 220/1991 Sb., dle kterého návrh novely stanoví jako podmínku platnosti voleb, aby volební účast všech členů komory byla nadpoloviční, přičemž je jisté, že v naprosté většině okresů budou volby neplatné a orgány komory budou paralyzovány, když k účasti na shromáždění nelze žádného člena nutit. Dne 18.2.2020 se konala výroční členská schůze Okresního sdružení ČLK v Ostravě. Přítomných bylo 61 členů z celkového počtu 2144 členů. Na schůzi proběhla volba pracovního předsednictva, jednotlivých komisí, předsedy OS-ČLK, dále proběhla volba členů představenstva, revizní komise, čestné rady a delegátů sjezdu ČLK. Navrhovatel dopisem ze dne 1.6.2021 adresovaným ČLK upozorňoval na porušování zákona č. 220/1991 Sb. ohledně voleb a hlasování, kdy většina okresních shromáždění sice formálně zasedá, avšak nejsou reálně usnášeníschopná. ČLK vystavila navrhovateli dne 4.7.2019 potvrzení o členství v ČLK od 5.2.1992.

6. Dne 19.6.2021 od 10.30 hodin se konal XXXV. sjezd ČLK, na kterém měli být zvolení prezident ČLK, představenstvo ČLK, ve třetím kole 176 hlasy zvolen prezidentem ČLK MUDr. Milan K. Ve dnech 21. – 22.11.2015 se konal v Brně XXIX. sjezd delegátů ČLK, na kterém byl v prvním kole 265 hlasy zvolen prezidentem ČLK MUDr. Milan K. V letech 2014 – 2015 se na konaných okresních shromážděních ČLK v žádném okrese nezúčastnila nadpoloviční většina lékařů daného sdružení.

7. Podle ustanovení § 486 občanského zákoníku soud jmenuje opatrovníka právnické osobě, která to potřebuje, aby mohly být spravovány její záležitosti nebo aby mohla být hájena její práva. Opatrovníkem právnické osoby může soud jmenovat jen osobu, která splňuje podmínky stanovené pro způsobilost být členem statutárního orgánu. Přestane-li opatrovník tyto podmínky splňovat, oznámí to soudu bez zbytečného odkladu. Dozví-li se soud, že opatrovník uvedené podmínky nesplňuje, nahradí ho bez zbytečného odkladu novým opatrovníkem. Pro práva a povinnosti opatrovníka právnické osoby platí obdobně ustanovení o právech a povinnostech člena statutárního orgánu. Působnost opatrovníka se přiměřeně řídí ustanoveními o působnosti statutárního orgánu.

8. Podle ustanovení § 487 občanského zákoníku soud opatrovníku uloží, aby s odbornou péčí usiloval o řádné obnovení činnosti statutárního orgánu právnické osoby; je-li toho třeba, soud působnost opatrovníka dále vymezí s přihlédnutím k působnosti dalších orgánů právnické osoby, popřípadě i k právům společníků.

8. Podle ustanovení § 152 odst. 2 občanského zákoníku fyzická osoba, která je členem orgánu právnické osoby a která je do funkce volena, jmenována či jinak povolána, musí být plně svéprávná. To platí i pro zástupce právnické osoby, která je sama členem voleného orgánu jiné právnické osoby.

9. Podle ustanovení § 165 odst. 1 o.z. nemá-li statutární orgán dostatečný počet členů potřebný k rozhodování, jmenuje na návrh toho, kdo osvědčí právní zájem, chybějící členy soud na dobu než budou noví členové povoláni postupem určeným v zakladatelském právním jednání; jinak soud jmenuje právnické osobě opatrovníka, a to i bez návrhu, kdykoli se o tom při své činnosti dozví.

10. Podle ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (dále také jen „zákon o obchodních korporacích“) členem orgánu obchodní korporace nemůže být také ten, kdo není bezúhonný ve smyslu zákona o živnostenském podnikání, a ani ten, u koho nastala skutečnost, která je překážkou provozování živnosti.

9. Podle ustanovení § 6 odst. 1 a 2 zákona č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „živnostenského zákona“) všeobecnými podmínkami

provozování živnosti fyzickými osobami, pokud tento zákon nestanoví jinak, jsou a/ plná svéprávnost, kterou lze nahradit přivolením soudu k souhlasu zákonného zástupce nezletilého k samostatnému provozování podnikatelské činnosti a b/ bezúhonnost. Za bezúhonnou se pro účely tohoto zákona nepovažuje osoba, která byla pravomocně odsouzena pro trestný čin spáchaný úmyslně, jestliže byl tento trestný čin spáchán v souvislosti s podnikáním, anebo s předmětem podnikání, o který žádá nebo který ohlašuje, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena.

10. Po zhodnocení zjištěného skutkového stavu má soud za to, že návrh není důvodný. Navrhovatel se domáhá jmenování opatrovníka ČLK, která aktuálně má zvoleného prezidenta na XXXV. sjezdu delegátů s tvrzením o neplatnosti voleb delegátů na jednotlivých okresních shromážděních.

11. Zákon důvod pro ustavení opatrovníka právnické osoby vymezuje velmi neurčitě. Omezuje se pouze na kusé konstatování, že opatrovník se ustaví právnické osobě, která to potřebuje, resp. aby mohly být spravovány její záležitosti nebo aby mohla být hájena její práva. Lze učinit závěr, že opatrovník bude právnické osobě ustaven v situacích, které jsou předpokládány právě v textu OSŘ, tedy tehdy, pokud tu není osoba oprávněná za ni jednat, nebo je-li sporné, kdo touto osobou vůbec je. Další situace, v nichž je možné právnické osobě ustavit opatrovníka, jsou uvedeny v ustanovení § 165. V prvé řadě se jedná o nedostatečný počet členů orgánu potřebný k rozhodování. Druhým případem je situace, kdy jsou zájmy člena statutárního orgánu v rozporu se zájmy právnické osoby a právnická osoba nemá jiného člena orgánu schopného ji zastupovat (DÁVID, Radovan, HRDLIČKA, Miloslav. § 486 [Potřebnost opatrovnictví]. In: LAVICKÝ, Petr a kol. Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1−654). 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1723.).

12. Právnická osoba potřebuje opatrovníka, jestliže by bez jeho ustanovení došlo k ochromení její činnosti a nebo bez něho společnosti hrozí jiná závažná újma a není ve vlastních silách právnické osoby tuto situaci překlenout. Taková situace může výjimečně nastat, např. není-li znám reálný pobyt statutárního orgánu právnické osoby nebo je-li obchodní společnost ovládána dvěma nebo vícero osobami, které mají oprávnění jednat jménem společnosti a jejichž právní jednání si navzájem odporuje. Potřeba ustanovení opatrovníka zpravidla bude dána i tehdy, když není jisté, která ze dvou nebo vícero osob je statutárním orgánem právnické osoby oprávněným za ni jednat. Opatrovníka lze právnické osobě ustanovit až na základě reálně existující situace, nikoli na základě předpokladu, že bez tohoto aktu dojde k vážnému narušení chodu právnické osoby. To však neznamená, že je třeba čekat až na první vážnou újmu, která právnickou osobu následkem neustanovení opatrovníka postihne. V době rozhodování soudu o ustanovení opatrovníka však musí být postaveno na jisto, že by jinak ke škodlivému následku došlo. Cílem ustanovení opatrovníka právnické osobě však není nahrazení existujícího a fungujícího statutárního orgánu jinou osobou, která má podle názoru navrhovatele lepší předpoklady pro jednání jménem právnické osoby. Zájem právnické osoby na ustanovení opatrovníka soud zkoumá pouze ve formální rovině, např. zda existuje patová situace, při níž dvě rovnoprávné a reálně neodvolatelné osoby vykonávají oprávnění statutárního orgánu protichůdným způsobem. Soud nepřihlíží ke konkrétním výsledkům statutárního orgánu, jichž při výkonu své funkce dosahuje. Při zvažování, zda je třeba ustanovit opatrovníka, soud provede vyhodnocení, zda je takový krok, který zásadně zasahuje do oprávnění právnické osoby samostatně jednat, přiměřený s ohledem na následek, který bez ustanovení opatrovníka hrozí (SVOBODA, Karel. § 486 (Ustavení opatrovníka). In: ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA aj. *Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654)* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2021-6-23]. ASPI_ID KO89_a2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X). Důvodem pro ustanovení opatrovníka je tak zajistit ochranu zájmů právnické osoby v případě neobsazení statutárního orgánu, dále v případě neznámého pobytu osoby působící ve funkci statutárního orgánu, event. nedostatečný počet členů statutárního orgánu nebo kolize zájmů. Žádná z těchto skutečností navrhovatelem tvrzena nebyla.

13. Z provedeného dokazování vyplývá, že statutární orgán ČLK zvolen byl, když se tak stalo na sjezdu delegátů, tento svou funkci vykonává, hájí zájmy ČLK, není jiná osoba, která by o sobě tvrdila, že je statutárním orgánem ČLK. Současně je třeba poukázat na závěry obsažené v rozhodnutí

Vrchního soudu v Praze dopadající i na tuto věc, dle kterého je třeba přisvědčit odvolatelce, že v daném řízení není prostor pro dokazování případně sporných skutečností týkajících se ne/platnosti rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady ohledně volby jednatele společnosti. Stávající právní úprava brání v jiném soudním řízení než v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, jakož i rozhodnutí jediného společníka v působnosti valné hromady, přezkoumávat platnost tohoto rozhodnutí, byť jako prejudiciální otázku. Jinak řečeno, nevyslovil-li soud neplatnost usnesení valné hromady v řízení podle § 191 ZOK, je zásadně nutné na toto usnesení hledět jako na platné (srov. v poměrech právní úpravy účinné do 31. prosince 2013 např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 1. 1999, sp. zn. 1 Odon 101/97, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. října 2011, sp. zn. 29 Cdo 1870/2010; v poměrech platné právní úpravy pak viz závěry prezentované např. v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 2. 2017, sp. zn. 29 Cdo 1104/2016). Přitom je zde rozhodující stav v době vyhlášení rozhodnutí (v řízení o jmenování opatrovníka) ve věci samé (§ 154 odst. 1 ve spojení s § 167 odst. 2 OSŘ) (Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 6. 2019, sp. zn. 14 Cmo 257/2018). V rámci opatrovnického řízení soudu tak nepřísluší zkoumat dodržení veškerých procedurální postupů volby statutárního orgánu shodně jako např. u obchodních korporací, když v opatrovnickém řízení neprobíhá přezkum souladu přijatých usnesení se zákonem, nýbrž v případě existence důvodů popsaných výše je na přechodnou dobu do vyřešení vzniklého stavu ustanoven opatrovník.

14. Taktéž je třeba poznamenat, že v případě pravdivosti tvrzení navrhovatele o neplatnosti rozhodnutí v rámci okresních shromáždění a na sjezdu delegátů a pravdivosti tvrzení účastníka o neochotě členů ČLK zúčastňovat se okresních shromáždění by opatrovník byl v podstatě ustanoven natrvalo, což je v rozporu s důvodem zřízení a charakterem profesních samospráv, když v souladu s níže citovaným nálezem Ústavního soudu - senátu ze dne 28. 2.2017, sp. zn. IV. ÚS 3638/15 – 1, do samosprávné činnosti profesních komor lze zasahovat, resp. je kontrolovat, jen na základě zákona a pouze omezeně. S ohledem na citovanou judikaturu Ústavního soudu ČR k charakteru profesních samospráv by při ustanovení hmotněprávního opatrovníka bylo taktéž nezbytné reflektovat vůli členů ČLK, kteří jsou v rámci organizační struktury ČLK aktivní a mají zájem na řádném fungování ČLK (pokud navrhovatel nesouhlasí s fungováním ČLK, jak lze dovozovat ze závěrečného vyjádření, pak se jeví jako vhodnější nalézt pro změny dostatečnou podporu v členské základně ČLK). K samotné profesní samosprávě se Ústavní soud vyslovil – ve vztahu k profesi veterinárního lékaře – v nálezu ze dne 16. 4. 2003 sp. zn. I. ÚS 181/01 (N 58/30 SbNU 97) tak, že jde „o problematiku týkající se tzv. zájmové samosprávy, konkrétně profesních komor s povinným členstvím, sdružujících samostatně výdělečné fyzické osoby v určitých povoláních, kde je dán silný veřejný zájem na jejich řádném výkonu. Tyto komory jsou právnickými osobami veřejného práva, zřizované zákonem, vybavené oprávněním vydávat různé vnitřní předpisy pro komoru a její členy, kteří se jim musí s ohledem na povinné členství podřídit. Komora tak nad těmito členy – příslušníky určitého profesního stavu – vykonává určitá mocenská oprávnění, mezi něž typicky patří ... kárná pravomoc“. Jako obiter dictum Ústavní soud k problému, „zda je či není členství v Komoře veterinárních lékařů České republiky povinné“, dodal, že vzhledem k povinnému členství v Komoře a zmíněnému veřejnému zájmu na výkonu daného povolání „(podobně jako na řádné činnosti advokátů, notářů, lékařů, lékárníků, patentových zástupců apod.)“ jsou Komoře svěřena „určitá vrchnostenská oprávnění, aby tento požadavek mohla zaručovat. Samotná existence jakékoli samosprávy z principu omezuje státní byrokracii, umožňuje lidem starat se bezprostředně o věci, které se jich přímo dotýkají, a tím přispívá k větší svobodě a samostatnosti jednotlivce. Proto i profesní samospráva je demokratickým právním státem podporována“. »Také v její činnosti je však nutno trvat na bezpodmínečném dodržování základních práv a svobod, která jsou pod ochranou nezávislé soudní moci, a v jejím rámci jako „ultima ratio“ pod ochranou Ústavního soudu jako soudního orgánu ochrany ústavnosti«. Za ústavní základ profesní samosprávy lze mít čl. 21 odst. 1 Listiny, který zaručuje občanům právo na účast na správě veřejných záležitostí (Filip, J. Ústavní právo České republiky. 1. Základní pojmy a instituty. Ústavní základy ČR. Brno : Masarykova univerzita, nakl. Doplněk, 2003, s. 502). Není od věci odkázat též na preambuli Listiny,

kterou „Federální shromáždění na základě návrhů České národní rady a Slovenské národní rady, … navazujíc na … demokratické a samosprávné tradice našich národů … usneslo se na této Listině základních práv a svobod“. Jinak v ústavním pořádku není výslovné opory pro vznik tohoto typu samosprávy a požadavek zřizovat tzv. profesní komory se odtud na zákonodárce neklade. Právní teorie formulovala závěr, že Ústava sice výslovně jiné veřejnoprávní formy samosprávy než samosprávu územní neupravuje, což však jistě neznačí, že je vylučuje (Filip, J. Ústavní právo České republiky. 1. Základní pojmy a instituty. Ústavní základy ČR. Brno : Masarykova univerzita, nakl. Doplněk, 2003, s. 503); ostatně je zde „princip demokratického státu podle čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR a dále nepsaný princip sociálního státu, pro který by měla platit rovněž zásada účasti na správě veřejných záležitostí, a tím spíše na správě věcí, které se občanů přímo dotýkají a které musí být tak či onak vrchnostensky organizovány“ (s. 506 tamtéž). I kdyby tedy bylo možné s navrhovateli souhlasit, že přímá ústavněprávní opora pro profesní samosprávu „je chabá“, z řečeného se podává, že tato samospráva není v tomto kontextu zcela neutrální, a příznivé hodnotící tendence, zejména ve vztahu k jimi konfrontované správě „státní“, jsou seznatelné (Nález Ústavního soudu ze dne 14. 10. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 40/06-2). Samospráva, kterou lze zjednodušeně chápat jako správu vlastních záležitostí veřejného významu, se také dále člení na samosprávu územní, profesní a ostatní (např. školskou a akademickou). Samospráva územní a profesní nese výrazný charakteristický rys, totiž že je - na rozdíl od správy státní - výlučně vykonávána orgány subjektů odlišných od státu, tzv. veřejnoprávními korporacemi. Dochází zde k situaci, kdy byla exekuce vymezených státních (veřejných) záležitostí (zákonem) svěřena samostatným veřejnoprávním subjektům jako výraz decentralizace výkonu veřejné moci. Decentralizace jako organizační princip veřejné správy tedy znamená delegaci působnosti a pravomoci, charakterizovanou vysokou mírou samostatnosti (podrob. srov. Sládeček, V., cit. dílo, s. 268, Hendrych, D. Správní věda. Praha: C. H. Beck, 2009, sl. 121 an.). Předmětem samosprávy je správa (části) veřejných věcí na místní (územní) úrovni (obce, kraje) anebo v souvislosti s výkonem určitého specifického, "svobodného" povolání (profesní komory), příp. jako realizace akademické svobody (veřejné vysoké školy). Samospráva se od nepřímé státní správy liší právě tím, že je vykonávána (ovšem na základě zákona a jiných právních předpisů) samostatně, příslušný subjekt není - v zákonem daném rámci - v podřízeném vztahu k žádnému "vyššímu" správnímu úřadu. Do jeho samosprávné činnosti lze zasahovat, resp. ji kontrolovat, jen na základě zákona a pouze omezeně. Ostatní veřejná správa se pak považuje za zbytkovou oblast veřejné správy, kterou vykonávají částečně samosprávné a nesamosprávné instituce, když plní veřejné úkoly (podrob. srov. Sládeček, V., cit. dílo, s. 20 an.) (Nález Ústavního soudu - senátu ze dne 28. 2.2017, sp. zn. IV. ÚS 3638/15 - 1 [ASPI ID: JUD343468CZ]).

15. V souladu s ustanovením § 13 o.z. je třeba poukázat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14.12.2011, č.j. 6 Aps 2/20211 – 197, kde se žalobce s obdobnou argumentací domáhal ustanovení ČLK pro řízení opatrovníka, avšak tento návrh byl zamítnut s tím, že postavení prezidenta ČLK tehdy v osobě MUDr. Davida R. nebylo zpochybněno, resp. toto postavení si neosoboval někdo jiný. Situace v tomto případě je obdobná. Ze všech uvedených důvodu soud návrh navrhovatele zamítl.

16. O náhradě nákladů řízení mezi navrhovateli a účastníkem bylo rozhodnuto výrokem III. a IV. usnesení podle ustanovení § 23 z.ř.s., když shledal okolnosti případu pro přiznání práva na náhradu nákladů řízení, ve spojení s ustanovením § 142 o. s. ř. (řízení je sice možno zahájit i bez návrhu, v tomto případě však bylo zahájeno na návrh, a proto soud postupoval podle ustanovení § 142 o.s.ř.), dle kterého účastníku, který měl ve věci plný úspěch, soud přizná náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování a bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Navrhovatel v daném řízení procesně úspěšný nebyl, když jejich návrh byl jako nedůvodný zamítnut a navrhovateli tak svědčí povinnost uhradit účastníku - ČLK náklady soudního řízení. Náklady řízení ČLK jsou tvořeny odměnou právního zástupce ve výši 9.300 Kč dle ustanovení §§ 7 a 9 odst. 4 písm. c/ vyhlášky MS č. 177/1996 Sb. (odměna za úkon právní služby 3.100 Kč x 3 úkony, a to převzetí věci, sepis vyjádření k návrhu a účast u jednání dne 2.8.2021). Náklady

soudního řízení ČLK jsou dále tvořeny paušální náhradou hotových výdajů právního zástupce navrhovatele ve výši 3x300 Kč dle ustanovení § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za celkem tři shora uvedené, účelně vynaložené úkony právní služby. Náklady řízení ČLK také tvoří cestovné na jednání konané dne 2.8.2021 (cesta Praha - Olomouc a zpět při ujetí celkem 586 km, vozidlem Škoda Superb, při průměrné spotřebě 7,1 litrů benzínu natural 95 /100 km - viz ustanovení § 158 odst. 4 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce ve znění pozdějších předpisů - a při vyhláškové ceně paliva, když nebyl předložen doklad o úhradě paliva za cenu jinou, a amortizaci vozidla) ve výši 3.735,10 Kč. Náklady soudního řízení ČLK dále představuje 21 % DPH z výše uvedených náhrad v celkové výši 3.052,40 Kč, neboť právní zástupce ČLK je ve smyslu ustanovení § 137 odst. 3 o. s. ř. registrovaným plátcem DPH. Celkové náklady řízení ČLK tak představují částku 38.820,60 Kč. S ohledem na shora uvedené proto soud výrokem II. usnesení uložil navrhovateli povinnost zaplatit ČLK na nákladech soudního řízení částku 17.587,50 Kč. O lhůtě plnění soud rozhodoval ve výroku II. usnesení dle ustanovení § 160 odst. 1 věta první před středníkem o. s. ř. Místo plnění nákladů soudního řízení bylo stanoveno ve výroku II. usnesení k rukám právního zástupce ČLK, a to v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné odvolání a to do 15-ti dnů ode doručení jeho stejnopisu k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, pobočky v Olomouci, a to ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo nařízení exekuce.

Olomouc 2. srpna 2021

JUDr. Vít Jašek v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohumila Bartlová.